

Remissvar till Promemorian ”Genomförande av direktivet om inrättande av en kodex för elektronisk kommunikation” – Microsoft - Diarienummer I2019/02319/D

Microsoft tackar för möjligheten att yttra sig över Promemorian ”Genomförande av direktivet om inrättande av en kodex för elektronisk kommunikation” och lämnar följande kommentarer till Infrastrukturdepartementet med anledning av promemorians innehåll.

Kommentarer till avsnitt 1.1 Förslag till lag om elektronisk kommunikation

- Bestämmelserna i 7 kap. 2§ syftar till att genomföra artikel 102 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (härefter ”EECC”). För närvarande innehåller 7 kap. 2§ ingen uttrycklig hänvisning till EU-kommissionens genomförandeakt som föreskrivs av artikel 102(3) EECC. Denna genomförandeakt kommer dock att antas inom kort, den kommer att vara direkt tillämplig i medlemsstaterna och även ha företräde framför nationell lagstiftning. Med tanke på rättssäkerheten verkar det därför mera lämpligt att 7 kap. 2§ uttryckligen hänvisar till denna genomförandeakt.
- Bestämmelserna i 7 kap. 7§ syftar till att genomföra artikel 104 EECC, så att tillhandahållare av internetanslutningstjänster och av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster får förpliktas att offentliggöra uttömmande, jämförbar, tillförlitlig, användarvänlig och aktuell information om tjänsternas kvalitet. I artikel 104 EECC anges det dock att denna skyldighet endast får åläggas tillhandahållare av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster ”*i den utsträckning som de utövar kontroll över åtminstone några delar av nätet antingen direkt eller genom ett tjänstenivåavtal om detta*”. Detta förtydligande saknas nu i 7 kap. 7§. För att säkerställa att svenska lagen överensstämmer med EECC anser vi 7 kap. 7§ borde kompletteras med samma förtydligande.
- Bestämmelserna i 7 kap. 33 § innehåller en allmän skyldighet för tillhandahållare av allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster att medverka till att nödkommunikation kan förmedlas avgiftsfritt samt att avgiftsfritt lämna lokaliseringssuppgifter till den som tar emot nödkommunikation. Bestämmelserna förutser även att regeringen eller behöriga myndigheten får meddela föreskrifter om sättet på vilket skyldigheterna ska fullgöras om undantag från skyldigheterna och om lokaliseringssuppgifterna.

Tjänsten SkypeOut som Microsoft-gruppen tillhandahåller kommer sannolikt i nuvarande skrivning att betraktas som en allmänt tillgänglig interpersonell

kommunikationstjänst - och därigenom anses falla inom tillämpningsområdet för 7 kap. 33 §. Vad gäller SkypeOut-samtal som görs från en mobiltelefon finns det tekniska möjligheter att uppfylla ovannämnda skyldigheter. När det däremot gäller SkypeOut-samtal som görs från en dator är det tekniskt omöjligt för oss att (korrekt) lokalisera användaren och i de länder där det finns mer än en alarmeringscentral ("PSAP") är det omöjligt att förmedla samtalet till den mest lämpade alarmeringscentralen. Därför anser vi att det vore lämpligt att fastslå särskilda villkor och/eller undantag för SkypeOut-tjänsten i enlighet med 7 kap. 33 § andra stycket. Vi är mer än villiga att diskutera ovanstående frågorna med de behöriga myndigheterna vid lämpligt tillfälle.

Generellt ser vi konflikter mellan (i) bestämmelserna i 7 kap. 32 § och 7 kap. 33 § å ena sidan och (ii) bestämmelserna om nödkommunikationer i svensk lag och i EECC å andra sidan:

- i. 7 kap 32 § innehåller en skyldighet för tillhandahållare av talkommunikationstjänster att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa tillgång till alarmeringstjänster. Denna skyldighet åläggs "talkommunikationstjänster" fastän skyldigheten i 7 kap 33 §. åläggs de "offentligt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänsterna". Skyldigheterna angående nödkommunikationer i §§ 32 och 33 har således ett annat materiell tillämpningsområde, vilket inte bidrar till att skapa klarhet och att öka rättssäkerheten. Vi anser att det är viktigt att båda dessa bestämmelser har samma tillämpningsområde och uppmanar därför till att införa lämpliga anpassningar.
- ii. Dessutom noterar vi att definitionen av "talkommunikationstjänst" i 1 kap 6 § skiljer sig från definitionen som omfattas av artikel 2 (32) EECC. Det svenska lagförslaget definierar "talkommunikationstjänst" som en " *allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst som innebär möjlighet att ringa upp **eller** ta emot samtal via ett eller flera nummer inom en nationell eller internationell nummerplan*" medan EECC beskriver denna tjänst som en " *allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst som ger möjlighet att ringa **och** ta emot samtal via ett eller flera nummer inom en nationell eller internationell nummerplan*". Med tanke på behovet av enhetlighet och rättssäkerheten uppmanar vi till att anpassa definitionen i 1 kap. 6 § i enlighet med artikel 2 (32) EECC.

Vi tackar Infrastrukturdepartementet i förväg för att ta hänsyn till ovanstående kommentarer och reflektioner.